

adóalap meghatározásáról szóló rendelkezéseket nem érinti és nem ellenkezik, de nem is ellenkezik a H. H. Ö. 9. §-ának általános rendelkezésével, mert csak arról szól, hogy a bevállási ivben az üresen álló épület vagy épületrész hasábjait hogyan kell kitölteni.

Miután pedig az üresen álló épület vagy épületrész adóalapját a 9. §-ban foglalt rendelkezések szerint kell megállapítani, ez az adóalap az összehasonlításon nyugvó becslés eredményéhez képest a bérleti viszony megszűnése előtt legutoljára kikötött évi bérösszegnél alacsonyabb nem is lehet.

A gyárak és gyárakhoz hasonló ipartelepek területén az üzem céljaira szolgáló épületek tulajdonosa és a gyár vagy ahhoz hasonló ipartelep üzemét folytató társaság között bérleti szerződés létesülését nem zárja ki az, hogy az épülettulajdonos tagja az üzemet folytató társaságnak. (Közigazgatási Bíróság 212. számú jogegységi megállapodása.) A gyárak és gyárakhoz hasonló ipartelepek üzleti tevékenysége (az üzem folytatása) a kereskedelmi törvény 258. és 259. §-ában említett kereskedelmi ügyletekkel a kisipar köréi meghaladó, iparszerű foglalkozás.

Tehát a gyárak és gyárakhoz hasonló ipartelepek üzemét folytatók, a kereskedelmi törvény 2. §. értelmében kereskedőknek tekintendők.

S ha ilyen tevékenységet többen társulva fejtenek ki, az általuk alakított társaság kereskedelmi társaság, amely a kereskedelmi törvény 63. §. értelmében jogokat szerezhet és kötelezettségeket vállalhat.

Tehát az ilyen társaság a tagjaitól külön, sőt a tagjaival szemben is lehet jogoknak és kötelezettségeknek alanya, amiből következik, hogy a társaság, annak egyik tagjával szemben bérleti viszonyban is lehet, annak létesülhetése közöttük jogilag kizárva nincs.

A jutalékot kapó üzletlerakatvezető, aki saját nevére kiváltott iparigazolvánnyal rendelkezik, az üzletmenet érdekében a saját jutaléka terhére alkalmazottakat vesz fel és ezek szolgálati illetményeit terhelő költségeket a jutaléka rovására fizeti ki, általános forgalmi adó alá eső önálló kereseti tevékenységet kifejtő megbízottnak tekintendő. (Közigazgatási Bíróság 211. számú jogegységi megállapodása.) Az 1921. évi XXXIX. t.-c. 30. §. (3) bekezdése értelmében az önállóan és kereseti céllal folytatott s így általános forgalmi adó tárgyát képező munkateljésítés alatt az ellenszolgáltatás fejében teljesített bármilyen természetű, — testi vagy szellemi — tevékenység kifejtését vagy bármily természetű, az áruszállítástól eltérő szolgáltatást kell érteni.

A 29. §. (3) bekezdése nem tekinti önálló kereseti tevékenységnek és így forgalmi adó alól kiveszi azoknak a tevékenységét, akik bér vagy szolgálati viszonyban állanak.

Ezeket a törvény végrehajtása tárgyában kiadott 1921. évi